

Jair Bolsonaro a jeho zvolení brazilským prezidentem ukazuje, že ani USA s bělošskou menšinou se nemusí stát levicí vyhlíženou utopií

Autor: Lance Welton

Z mediálního mainstreamu zaznívá nekonečná škodolibá radost nad tím, že někdy ve 40. letech tohoto století se Spojené státy stanou většinově nebělošskou zemí. Bílí příznivci Demokratické strany to vyhlížejí s naivní nadějí v duhovou budoucnost, plnou rovnosti, lásky a jejich politické hegemonie. V republikánech naopak tato vize vyvolává obavy a sklíčenost a považují ji za předzvěst permanentní vlády levice i zániku Ameriky, kterou znali a milovali. Jair Bolsonaro a jeho zvolení brazilským prezidentem však ukazuje, že i tam, kde jsou běloši menšinou (podle brazilských statistik představují pouhých 47% obyvatelstva) zůstává vítězství lidí, kterým záleží na budoucnosti země, možný.

Že se běloši v Americe stanou menšinou, pro ni samozřejmě dobré nebude. S mírou etnické rozmanitosti společnosti totiž roste i četnost konfliktů (viz *Ethnic Conflicts*, Tatu Vanhanen) a čím nižší podíl bělochů (nebo Orientálců), tím nižší je také průměrná inteligence, což znamená chaos, korupci a těžko zvladatelnou zločinnost. (viz *Intelligence: A Unifying Construct for the Social Sciences*, Richard Lynn a Tatu Vanhanen).

Bolsonarův úspěch ale naznačuje možné paradoxní politické důsledky tohoto vývoje. Desetiletí vlády levice, plná korupce, politicky korektního pokrytectví, neschopnosti, protežování méně schopných zaměstnanců z řad menšin, laxní politika ke zločincům (znovu především příslušníkům menšin), víra, že peníze rostou na stromech a omezování pilných a tvořivých prvků ve společnosti, zdá se stvořila takový blázeňec, že lidem prostě nezbylo než hlasovat pro konzervativní a dokonce „krajně pravicovou“ (čti: „skutečně konzervativní“) vládu.

Dokonce i značně liberální lidé v sobě mohou v situaci, kdy se jejich peníze stanou bezcennými a jejich domov poněkolkáté vykradnou ozbrojenci, objevit náklonnosti k poněkud striktnější politice. A tak, jak se tomu stalo v Brazílii, všichni příslušníci střední vrstvy s výjimkou těch nejmladších a „nejpokrokovějších“ hlasují pro konzervativního kandidáta, stejně jako všechny ženy z této skupiny, kromě těch nejmilitantnějších feministek.

Věrnost levici tak zachovávají jen ti z vysoce kvalifikovaných lidí, kteří dokáží ve svém iluzorním světě. 30% vysokoškolsky vzdělaných Brazilců hlasovalo v 1. kole voleb pro **Bolsonara** (ve druhém kole toto číslo jistě vzrostlo). Pro jeho levicového protikandidáta jen 19% těchto lidí

Jakmile se běloši stanou menšinou, dá se u nich očekávat nárůst pocitů ohrožení, což se

zřejmě přetaví ve výrazněji „blokovanou“ podporu konzervativních kandidátů. V jihobrazilském státě **Santa Catarina** (asi z 85% bělošským), získal Bolsonaro ve druhém kole 76% hlasů. V některých městech tohoto státu to bylo často více než 80% a v jednom případě dokonce 92%. Dokonce i v jen lehce většinově (54%) bělošským Rio de Janeiro mu pak v prvním kole voleb odevzdalo hlas 60% hlasujících.

Běloši a *pardos* – rasově smíšení Brazilci, mnozí **geneticky až z 80% bílí**, kteří se však označují za „míšence“ kvůli výhodám s tímto statusem spojeným – tvoří převážnou část obyvatelstva hustě zalidněného jihu země. Bolsonaro se nestal prezidentem už v prvním kole hlavně kvůli slabším výsledkům na výrazně nebělošském severovýchodě Brazílie, obývaném *quilombolas*, potomky černých otroků. Ti obdělávají tutéž půdu jako jejich nesvobodní předkové a pěstují zde hlavně banány. [*Un-mappable Fascism* Freg Stokes, *Overland*, 29. října 2018]

A naneštěstí pro levici se stává, že po delších obdobích její vlády a citelném zhoršení životních podmínek lidé znovu objeví své k přežití nutné instinkty. V nejistých dobách prahneme po stabilitě, což nezřídka vede až k zaujetí konzervativnějších, autoritářštějších a nábožensky striktnějších pozic.

Psychologové zjišťují míru zbožnosti lidí pomocí tzv. škály fundamentalismu. Pokládají jim několik sérií otázek typu četnost jejich modliteb nebo jistota o Boží existenci, na něž tázání odpovídají na stupnici od jedné („modlím se každý den“) do pěti („nemodlím se nikdy“). Zjištěné údaje vykazují korelaci .75 se „škálou pravicové autoritářství“ (jež sleduje obecně konzervativní postoje, jako např. k imigraci), takže zbožnost se spolu s konzervatismem do značné míry překrývají. [*Predicting prejudice from religious fundamentalism and right wing authoritarianism*, B. Laythe et al., *Journal for the Scientific Study of Religion*, 2001].

Méně inteligentní lidé zpravidla také bývají naprosto praktičtí, nesvázání ideologií, pevně soustředění na vlastní přežití a požitky. Přinejmenším zčásti to lze vysvětlit osobnostními rysy, psychology označovanými jako „otevřenost vůči zkušenosti/intelekt“ (tato vlastnost zodpovídá i za zaujetí idejemi nebo uměním), které vykazuje pozitivní korelaci s IQ. Lidé s nižší inteligencí také častěji zastávají přísné a konzervativní společenské pozice v otázkách jako zločinnost nebo sexuální úchytky. [*At Our Wits' End*, Edward Dutton a Michael Woodley of Menie, 2018, kap. 2 a 5.]

Jakmile tedy vládou levice vyvolaný chaos dosáhne patřičné míry nesnesitelnosti, podpoří dokonce i nezanedbatelná menšina černých voličů (z výše nastíněných příčin) kandidáta jako Bolsonaro, navzdory jeho slovům o tom, že mnozí černoši (obecně míněni *quilombolas*) jsou tlustí, líní a neměli by mít děti (zde se můžete podívat na sestřih jeho „faux pas“). Pokud pak nejsou tito černoši zcela nemožní a nestačí jim spoléhat se na milodary levice, dojde jim, že pořádek a boj se zločinem znamená lepší podmínky pro podnikání a tím pádem i naditější peněženky.

Bolsonaro si ve druhém kole voleb zajistil podporu poloviny barevných brazilských voličů (tj. *pardos* /míšenci/ a *pretos* /černoši, včetně *quilombolas*/). Na autobusové zastávce ve městě Recife na severovýchodě země se dvě postarší černošky svěřily výše citovanému Fregu J.

Stokesovi z časopisu *Overland*, že hlasovaly pro Bolsonara, protože zastaví „bandity“: „Nenávidím bandity. Chci, aby na ulicích bylo bezpečno – prostě je potřeba všechny je pobít!“

Předměstí Rio de Janeira demograficky připomínají spíš severovýchodní Brazílii. V těchto chudých a gangy kontrolovaných čtvrtích převládají *pretos*. Stokes však píše, že Bolsonaro se zde těšil vyšší podpoře než v bohatém, bělošském centru a na předměstích. Jen na severovýchodě, kde krachující černošští pěstitelé banánů nemají dost iniciativy na to odejít do měst a žít tam z dávek, Bolsonaro pohořel.

Brazilské agentury (ne)pochopitelně nepřinesly údaje, jaký podíl bělochů pro Bolsonara hlasoval ve druhém kole. Můžeme se však pokusit aspoň o kvalifikovaný odhad. Volební účast na bělošském jihu země se pohybovala kolem 89% (v Brazílii je volební účast povinná), na nebělošském severovýchodě kolem tří čtvrtin. Celobrazilský průměr byl 80%. Na základě těchto hrubých počtů tak běloši představovali asi polovinu voličů a 60% z nich volilo Bolsonara, což je takřka totožné s 58% podílem bělochů, kteří podpořili Donalda Trumpa v zemi s podstatně vyšším početním zastoupením bělochů. **Jinými slovy tak není zvolení kandidáta jako Trump vyloučeno ani v zemi, kde jsou běloši menšinou.**

Demografie ale skutečně je osudem, a pokud nedojde k zásadní proměně imigrační politiky, zřejmě se v Americe opravdu dočkáme uchopení moci *juntou* moralistických demokratů, umně manipulujících menšinami. Jako vždy, když se progresivci dostanou k vládě, se však společnost rychle propadne do chaosu. **A až k tomu dojde, můžeme na základě Bolsonarova zvolení usuzovat, že dokonce až polovina nebělošských voličů bude připravena zvolit „krajně pravicovou“ vládu, aby vše znovu uvedla „do pořádku“.**

Dodejme, že ani americký většinový systém dvou stran není žádnou překážkou. Bolsonaro obdržel v prvním kole 46% hlasů a za sebou tak nechal mj. kandidáta ještě pravicovějšího než on sám, dva podnikání nakloněné politiky a libertariána. I kdyby jen polovina jejich hlasů skončila u Bolsonara, překročil by 50% hranici už v prvním kole.

Můžeme tedy vysledovat zákonitost politických dějin, platnou jak při pádu Říma a vzniku křesťanské Evropy, tak třeba při vystřídání Margaret Thatcherové vládou „New Labour“ Tonyho Blaira: konzervatismus vytváří bohatství, následkem čehož společnost propadá dekadenci a obrací se nalevo. Vláda levice vede k chaosu, který vynáší k moci konzervativce, aby udělali pořádek a lidé mohli znovu zbohatnout.

Proto si i s postupujícím tmavnutím Ameriky můžeme zachovávat jakousi „odvahu doufat“.

Úvaha Lance Weltona *Brazil's Bolsonaro Shows Majority-Minority US May Not Work Out Quite How Left Hopes* vyšla na stránkách VDare.com 10. listopadu 2018.